

**Tisztelt Államtitkárhelyettes Asszony, Polgármester Úr, Rektor Úr,
Prokormányzó Úr, Elnök és Igazgató urak! Tisztelt Egybegyültek!**

Amikor az a megtisztelő felkérés ért, hogy az Arany János Tehetséggondozó Program Intézményeinek Egyesülete nevében köszönhetem a Magyar Tehetséggondozó Társaság megalakulásának 30. évfordulója alkalmából szervezendő konferencia tagjait, hosszas töprengésbe kezdtem, hogy hetedik köszöntőként, milyen új, az előttem szólok által még el nem mondott gondolattal indokoljam mondandómat. Aztán a véletlen, a humor, és egy ötletet adó baráti beszélgetés a segítségemre sietett, és így a magyar irodalom egy jeles képviselőjének sorait szeretném idézni, igaz, egy kissé átdolgozva:

*Konferencián ha járnál
üdvözlőnek hetet várjál!
Egy, ki köszönt városáért,
egy, ki ősi iskoláért,
egy, ki fenntartóként áll itt,
egy, ki hálózatot állít,
egy, ki osztja segítségét,
egy, ki adja szervezetét,
s ha mindez még nem elég,
a hetedik te magad légy!*

Persze, József Attilát és Önöketígy utólag is megkövetve, az ünnepezt társaság felé fordulva köszöntőmnek nem a rímfaragásról, hanem a köszönetről, a háláról és a jó kívánságról kell szólnia.

Köszönetről azért, mert egy olyan program képviselőjében állhatok Önök előtt, mely a MTT-ban felhalmozott tudás alkalmazásával vállhatott a magyar tehetséggondozás egyik legsikeresebb zászlóshajójává. Mondhatom ezt azért, mert itt, a teremben ülők közül talán kevesen tudják azt, hogy közel két évtizeddel ezelőtt, 1999 őszén és 2000 tavaszán, a tehetséggondozást és hátránykompenzációt célként megfogalmazó Arany János Tehetséggondozó Program tartalmi elemeinek kidolgozásában, vezető szerepet töltöttek be azok, akik már akkor is a MTT keretein belül végezték úttörő munkájukat. Én még emlékszem jól, hogy a program elindítása során Dr. Polonkai Mária és Dr. Balogh Lászlómilyen türelemmel, de kellő határozottsággal terelgetett bennünket a tehetséggondozás, akkor újnak számító, nekünk még ismeretlen, komplex szemléletű megközelítése felé, melynek eredményeként olyan elemek kerültek be a megvalósítandó feladatok közé, mint pl. a személyiségfejlesztés és a tanulásmódszertan önálló foglalkozásként történő bevezetése, a pszichológiai méréseken és pedagógiai megfigyeléseken alapuló egyéni fejlesztési tervek alkalmazása, a gazdagítást szolgáló programhétvégekrendszerének kidolgozása, az anyanyelvi környezetben megerősítendő nyelvtanulás

megszervezése, vagy éppen a középfokú nyelvvizsga, a jogosítvány és az ECDL bizonyítvány megszerzésének követelménye. Ezen útmutatások megvalósításával, az idén szintén jubiláló, 20. tanévét ünneplő programunk, nem csak eredményes lett, de megtermékenyítőleg hatott és a mai napig is hat számos új köznevelési elképzelés kidolgozására. De köszönettel tartozunk azért is, mert a társaság támogatására nem csak a kezdetek kezdetén számíthattunk, hanem akkor is, amikor megerősítésre, szakmai védelemre, a felgyülemlett értékeink közkincsétételére volt szükségünk!

Hálával pedig azért kell szólnom, mert az előbb említett közreműködés a köszönet mellett a lekötelezettség érzését váltja ki bennünk, amelynek eredményeképpen, nem csak használni, hanem - a tehetségfejlesztés során felhalmozott tapasztalataink révén – szolgálni is kívánjuk a magyar tehetséggondozás ügyét. Számosan tesszük ezt a Magyar Tehetséggondozó Társaság tagjaiként, a társaság által szervezett szakmai rendezvények aktív szereplőiként, a tehetségfejlesztéssel kapcsolatos kiadványok alkotóiként, közreműködőiként. S persze hálások vagyunk azért is, mert a Magyar Tehetséggondozó Társasággal együttműködve Egyesületünk kapcsolatrendszere kitágult, újabb és újabb ismeretekkel gazdagítva munkánkat.

Ám az ünnepeltet, megalakulásának 30. évfordulója alkalmából, nem csak dicsérni, hanem – szép, régi magyar szokás szerint – illik ékes szavakkal, jó kívánságokkal is köszönteni. Az előttünk álló évtizedek további sikeres együttműködését remélve, örömmel teszem ezt én is, névadónk Arany János egy bájos, játékos versét idézve:

*Sose törjön félre kedved csizmasarka,
Legyen örömdnek bugyogója tarka,
Ne legyen életed rövid, mint nyúl farka,
A sorsnak irántad ne legyen szűk marka.*

*Boldogságod fénye legyen szép szivárvány,
Rajta, mint egy hídon, szép tündérek járván,
Ne bántson a métely, sem másféle járvány,
Hanem oly erős légy, valamint a márvány.*

2019. szeptember 20.

Tóth Tamás

az Arany János Tehetséggondozó Program

Intézményeinek Egyesületének elnöke